

परलोकगामी व्यवहारिको जीव उच्यते । “बालाग्रशत
भागस्य शतधा कल्पितस्य च । भागो जीवः स विज्ञेयः
स चानन्याय कल्पते” श्रुतिः । “बालाग्रशतशोभागः
कल्पितस्तु सहस्रधा । तस्यापि शतशोभागो जीवः
सूक्ष्म उदाहृतः” शब्दः । “जीवो नाम देहादिव्यतिरि-
क्तस्त्वत्वाच्ची त्वम्पदार्थो योऽयं विज्ञानमयः योऽयं संसरति
योऽयं संसारी ननु देहादिजीवः तस्य दृश्यस्य दृष्ट-
त्वानुपपत्तेः । “अस्ति देवि ! परं ब्रह्मस्वरूपी निष्कलः
शिवः । सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्वेशो निर्मलोऽव्ययः ।
स्वयं ज्योतिरनाद्यन्तो निर्विकारः परात्परः । नियुञ्जः
सच्चिदानन्दस्तदंश जीवसंज्ञकाः । अनाद्यविद्योपहिता
यथाग्नौ विस्फुलिङ्गकाः । देवाद्युपाधिसम्भन्नास्ते
कर्मभिरनादिभिः । सुखदुःखप्रदैः पृथगुपापरुर्बैरन्य-
न्विताः । तत्तज्जातियुतं देहमायुर्भोगञ्च कर्मजम् ।
प्रतिजन्म प्रपद्यन्ते तेषामप्यपरं पुनः । सूक्ष्मं लिङ्ग-
शरीरं तदामोक्षादक्षयं प्रिये !” कुलार्थं । १७विष्णुः,
“जीवो विनयिता साक्षी सुकुन्दोऽमितविक्रमः”
विष्णु० सह० । तत्र दृश्यतौ

“जीवः सप्तनवद्विपञ्चमगतः” “जीवाकिंभानुज्येज्यानां
क्षेत्राणि स्युरजादयः” ज्योतिः१८पुत्रनक्षत्रे च । तस्य
जीवाभिषाढकत्वात् तथात्वम् अक्षे प्राशब्दे ४६८ पृ०
दृश्यम् । घटसंघत आकाशे नीयमाने यथा घटे । घटो
नीयेत नाकाशं तद्वत् जीवो नभोपमः” आर्हतमतसिद्ध-
जीवभेदाश्च अर्हच्छब्दे ३८४ पृ० दृश्याः । स च जीवो
विभुरिति साङ्ख्यनैयायिकवैशेषिकपातञ्जलवेदान्तिनः ।
अणुपरिमाण इति रामानुजादयः । मध्यमपरिमाणः
इति माध्यमिका । आत्मगुणश्चेद् ७२ पृ० दृश्यम् “हन्ता-
हमिमास्तिष्ठो देवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नाम-
रूपे व्याकरवाणि” छा० उ० । “भावनाख्यस्तु
संस्कारो जीवदृष्टी त्विभौ गुणौ” भाषा० जीव-क
१६जीवनयुक्ते त्रि० “कर्षन्तो लाङ्गलैः पुंसो भ्रान्ति भूमि-
शयान् बहून् । जीवानन्यांश्च सुबहूँस्तत्र किं प्रतिभाति
ते । धान्यबीजानि यान्याल्लव्हीद्यादीनि द्विजोत्तम ! ।
सर्वान्गले तानि जीवानि तत्र किं प्रतिभाति ते । अध्या-
क्रमस्य पशून्वापि भ्रान्ति वै भक्षयन्ति च । दृष्ट्वांसुथौ-
षधीश्चापि किन्दन्ति पुरुषा द्विज ! । जीवाहि बहवो
ब्रह्मन् ! दृष्टेषु च फलेषु च । उदके बहवश्चापि तत्र किं
प्रतिभाति ते । सत्त्वैः सत्त्वानि जीवन्ति ब्रह्मणा द्विज-

सत्तम ! । प्राणिनोऽन्योन्यभक्षाश्च तत्र किं प्रतिभाति
ते । चक्रस्यमाणा जीवांश्च धरणीसंश्रितात् बहून् ।
पद्भ्यां भ्रान्ति नरा विप्र ! तत्र किं प्रतिभाति ते । उप-
विष्टाः शयानाश्च भ्रान्ति जीवाननेकशः । ज्ञानविज्ञानवन्तश्च
तत्र किं प्रतिभाति ते । जीवैर्भक्ष्यमिदं सर्वमाकाशं
पृथिवी तथा । अविज्ञानाच्च हिंसन्ति तत्र किं प्रतिभाति
ते । अहिंसति यदुक्तं हि पुरुषैर्विस्मितैः पुरा । किं न
हिंसन्ति । जीवान् वै लोकेऽस्मिन् द्विजसत्तम ! ।” भा०
व० २०७अ० अत्र जीवस्य हिंसा देहवियोजनम् ।

जीवक पु० जीवयति जीव+णिच्-खुल् । १अष्टवर्गान्तर्गते
१ओषधिभेदे “जीवकर्षभकौ ज्ञेयौ हिमाद्रिशिखरोद्भवौ ।
रसोनकन्दवत्कन्दौ निःसारौ सूक्ष्मपलकौ । जीवकः
कूर्धकाकार ऋषभो दृषष्टद्वयवत्” तदभावे विदारी-
मूलं प्रतिनिधितया देयमिति” । “जीवकर्षभकौ बल्यौ
शीतौ शुक्लकफप्रदौ । मधुरौ पित्तदाहार्शःकाश्य-
वातक्षयापह्नौ” भावपु० २पीतसालवृक्षे ३क्षपणके
च पु० जीव-खुल् । ४प्राणधारके त्रि० मेदि० ५सेवके
६दृष्टप्राजीविनि त्रि० ७अहिताण्डके पु० मेदि० ।

जीवकाद्यतैल व० चक्रदत्तोक्ते तैलभेदे । तच्च तैलं द्विविधं
लघुदृष्टदृष्टेदात् यदाह तत्रैव “जीवकर्षभकौ द्राक्षा
सिता यष्टी बलोत्पलैः । तैलं तस्यं पयः पक्वं वातपित्त-
शिरोगदे” । लघु । “जीवकर्षभकौ द्राक्षा मधुकं मधुकं
बला । नीलोत्पलं चन्दनञ्च विदारी शर्करा तथा । तैल-
पुस्त्यं पचेदेभिः शनैः पयसि षड्गुणैः । जाङ्गलस्य तु
संसस्य तुलाङ्गस्य रसेन तु । सिद्धमेतद्भवेन्नस्यं तैलम-
द्वायशेषकम् । बाधिर्यं कर्षणूलञ्च निर्भारं गलशुण्ठि-
काम् । वातिकं पैतिकञ्चैव शीर्षरोगं नियच्छति ।
दनचालं शिरः शूलमर्हि तञ्चापकर्षति” दृष्टत् । चक्रद० ।

जीवघ्न पु० जीव एव घ्नो मूर्तिररु । हिरण्यमर्भे
तस्य सर्व जीवसमष्टिरुपत्वात् तथात्वं यथाह पशुप०भा०
ओम् शब्दे २१६० पृ० तद्वाक्यम् दृश्यम् । “स एतस्मा-
ज्जीवघनात् परात् परम्” ।

जीवजीव पुंस्त्री जीवञ्जीव+पृषो० । चकोरखमे शब्दर०
स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । स्वार्थे क । तत्रार्थे । “हृत्वा
रक्तानि वासांसि जायते जीवजीवकः” मनुः ।

जीवञ्जीव पुंस्त्री जीवं जीवयति विघ्ननाशकत्वात् जीव-बा०
खच् । चकोरपक्षिण्य अमरः स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।
“जीवञ्जीविकसङ्गाश्चाप्यनुगच्छन्ति परिणतान्” भा० उ०